

mændene komme i en fornem Klasse for sig og Husmændene og andre Arbeidere i en anden Klasse for sig. Det er, forekommer det mig, en Erklæring fra Bondearistokratiets Princip til Frihedsmændene; det er ikke Bondefriheden, men Bondearistokratiet, der tales om, naar man saaledes vil hævde Gaardmændene som en særlig Vælgerklasse og derigjennem beherske Flertallet i de paagældende Raad. Fra dette Bondearistokratis Standpunkt er det saare naturligt, at Mindretallet ogsaa vil gaa til en sparsom Udvidelse af de privilegerede Vælgere til Amtsraadet, thi det er en lignende Indrømmelse som den forrige til den samme Grund-sætning. Jeg tror nu, at det er et overordentlig farligt Standpunkt at stille sig paa. Jeg tror, at det er ikke blot aldeles uforgeligt med de Grundsætninger, hvorefter Folkethinget er dannet, men at det ogsaa vil have meget farlige Følger for vort politiske Liv, hvis ærede Medlemmer, som have Indsigt paa vor politiske Udvikling, mere og mere ville søge at hævde et saadant Standpunkt. Thi hvad er naturligere, end at de, der stodes til Side som en særegen Variaske eller en særegen Vælgerklasse, tage Regres paa andre Steder, hvor de i Virkeligheden ere i Flertal og kunne bemægtige sig Valgene? Hvad er mere naturligt, end at de sige til de Andre: Hvis I ere for fornemme til at vælge sammen med os ved de kommunale Valg, saa ville vi være Herrer ved de politiske Valg, — Altsaa vi, som holde paa det almindelige Valgretsprincip, hævde ogsaa her dette Princip, fordi vi tro, at ved Friheden ville de gode og ædle Kræfter i Samfundet gennem den fri Berøvelse, der finder Sted, føre til et godt og heldigt Resultat baade indenfor den snevrere og indenfor den videre Kreds, og det kan ikke modbevises ved Erfaringen hertilands paa noget Punkt, at en saadan Tillid til den almindelige Valgrets Grundsætninger er utidig eller ikke berettiget. Altsaa af disse to Grunde maa jeg for mit personlige Vedkommende, og jeg antager, at Flertallets øvrige ærede Medlemmer i det Bæsentlige ville slutte sig dertil, fraraade at gaa ind paa Mindretallets Forslag. Jeg er i Tvivl om, hvorvidt jeg turde modtage Mindretallets Forslag fremfor det nu Bestaaende,

hvis Valget laa derimellem, saa farlig anser jeg en saadan Afskillelse i to Klasser for at være. Jeg maa dernæst bemærke med Hensyn til dette Forslag, at det Betsynderlige kan meget ofte hævde, at medens man nok vil indrømme, at Ingen skal have Valgret mere end een Gang i 6 Aar, saa kan der blive Mangfoldige, som slet ikke faae nogen Valgret i disse 6 Aar. Naar der nemlig skal vælges til den større Halvdel, saa kan det hævde, at Mange ere nedenunder den Klasse, der da have Valgret, som næste Gang, naar Taler er om at vælge til den mindre Halvdel, ere oppe iblandt de to Femtedele og saaledes i intet af disse Tilfælde komme med. Afgifterne til Kommunen kunne jo nemlig være meget Aar for Aar for den Enkelte; det er meget smaa Omstændigheder, som gjøre, at man kommer op eller ned i den ene eller den anden Vælgerklasse, og saaledes kan der bestandig være en Middelstand i Kommunerne, som slet ikke har nogen Valgret i disse 6 Aar. Men dertil kommer, at det, kun een Gang i 6 Aar at have Anledning til at benytte sin Valgret i Kommunen, kun kan bidrage til Sløvhed og Egeghydighed for det kommunale Liv. Det tager sig ogsaa betynderligt ud, at man i en af de nyeste Love om den Slags Ting, nemlig om kommunale Valg her i Kjøbenhavn, har gjentaget den gamle Bestemmelse, at der aarlig blot skal vælges 6 Medlemmer, hvilket vistnok er meget uheldigt, og som Flertallet i Udvalget ogsaa søger at faae forandret. Det er nemlig for stort et Raffineri at sætte i Bevægelse for 6 Medlemmers Skyld, og det er for langsom en Indledning af nyt Blod, naar en Forsamling kun fornyes med en Sjettedel hvert Aar; men, ligoverfor dette ser det dog betynderligt ud at ville hævde det Princip for det øvrige Land, at Ingen skal kunne benytte sin Valgret mere end een Gang hvert sjette Aar. Flertallet derimod mener, at det bør ske hvert tredje Aar eller maaske endnu hellere hvert andet Aar derved, at man, hvad der vilde være tilraadeligt i flere Henseender, satte Valgperioden til 4 Aar. Dette vilde væsentlig bidrage til et friskere og friere kommunalt Liv, som vi paa mangfoldige Steder kunde